

[Eva Fatum]

for bl.a. torskeæg. Den mindste forskydning i disse værdier kan forårsage, at ynglen ikke overlever. På grund af den nedsatte saltkoncentration vil æggene synke dybere ned i vandlagene, hvor iltkoncentrationen samtidig er katastrofalt meget mindre.

I forvejen er den øgede forurening i havene med til at skabe grobund for alger, der også er iltkrævende, og vil dermed fjerne ilt fra havet.

Svar (26/3 91):

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Ved etableringen af den faste Storebæltsforbindelse skal der sikres en uændret gennemstrømning til Østersøen, det vil sige, at den ikke må få konsekvenser for Østersøens vandmiljø.

Ved etableringen af den faste Øresundsforbindelse vil der ved udformningen af anlægget blive taget hensyn til vandmiljøet i Østersøen. Desuden skal det vurderes, om og i hvilket omfang der eventuelt skal foretages kompenserende afgravninger af hensyn til Østersøens vandmiljø, på trods af at de hydrografiske ændringer i Østersøens vandmiljø ved en fast Øresundsforbindelse ifølge rapporten »Miljø-Øresund 1991« er små i forhold til de naturlige variationer.

Det er ikke muligt at foretage vurderinger af en fast Femernforbindelse, før der er opstillet løsningsmuligheder for forbindelsens art og linieføring.

Inden der eventuelt tages beslutning om en fast Femernforbindelse, må der foretages vurderinger af dens effekter på vandmiljøet. En klar betingelse for i givet fald at etablere denne forbindelse må være, at der ligesom i forbindelse med etableringen af den faste forbindelse over Storebælt og Øresund tages et udstrakt hensyn til Østersøens vandmiljø.

På denne baggrund er der ikke grundlag for på nuværende tidspunkt at foretage en samlet vurdering af konsekvenserne for havmiljøet ved bygningen af både en Storebæltsbro, en Øresundsbro og eventuelt en Femernforbindelse.

Spm. nr. S 378

Til miljøministeren (21/3 91) af:

Eva Fatum (S):

»Hvilke garantier kan man give fiskerierhvervet, hvis man gennemfører Øresundspro-

jektet, som det foreligger, og hvis denne bro fjerner et helt erhverv på Bornholm?«

Begrundelse

Alle Østersølandene vil blive berørt af de eventuelle miljømæssige konsekvenser for Østersøen.

På Bornholm er man dybt foruroliget over, at et helt erhverv – nemlig fiskeriet – kan blive ødelagt på grund af bygning af en Øresundsbro, en Storebæltsbro og eventuelt en Femernforbindelse.

Da hver aktiv fisker giver arbejde til ca. 4-5 personer i industrien på land, er der intet at sige til denne bekymring.

I øvrigt er der uenighed om, hvor meget Øresundsbroen påvirker saltindholdet i Østersøen. Mens den danske miljørapport kun regner med en lille virkning, nemlig et fald i koncentrationen på 0,02 promille, regner svenske beregninger fra firserne med, at anlægget får en stor effekt. Dette fremgår af et svar fra miljøministeren til Miljøudvalget.

Svar (26/3 91):

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Ingen faste forbindelser må true et bæredygtigt fiskerierhverv på Bornholm.

I pressen har det været fremme, at en Øresundsforbindelse kan betyde, at torskens udbredelsesområde vil ændres med 100 km.

Denne påstand findes der ingen belæg for i rapporten »Miljø-Øresund 1991«, og en sådan effekt ville være uacceptabel for fiskeriet i Østersøen.

Derimod gøres der i rapporten opmærksom på, at de hydrografiske ændringer i Østersøen er meget små, men systematiske i forhold til de naturlige variationer.

Det skal sammen med Sverige nøje overvejes, hvorvidt der skal foretages kompensationsafgravninger i Øresund for at eliminere den faste forbindelses indflydelse på saltholdigheden og iltforholdene i Østersøen.

Kompensationsafgravningerne vil få en negativ indflydelse på miljøet i Øresund.

Det er regeringens holdning i overensstemmelse med den dagsorden, der blev vedtaget under forespørgselsdebatten om Øresund tirsdag den 19. marts 1991, at de miljømæssige belastninger – såvel midlertidige som varige –